

483 Bratři, nad svým vykoupením

transpozice -7

1. Brat - ři, nad svým vykoupe - ním, s cír - kví sva - tou ple - sej - me,
Kris - tu, jenž svým u - tr - pe - ním, spa - sil nás, dík vzdá - vej - me.

2. „Povstal Kristus slavně z hrobu!“
anděl ženám zvěstoval,
přemohl náš hřích a zlobu,
život dal, živ opět vstal.

4. Světlo víry ozařuje,
lásku duši zahřívá,
naděje nás oblažuje,
že i nám Bůh život dá.

6. K němu všechno: Otče! vzdychá,
on dá hojné milosti,
by nás nezhubila pýcha,
utvrdí nás ve ctnosti.

3. Andělskou zvěst oznámili
apoštolé lidem všem,
smrt a muka podstoupili
ve svědectví statečném.

5. Kristus láme pouta smrti,
všechno láskou obnoví,
silnou rukou mocně zdrtí
kruté pekla okovy.

7. Kriste, k spáse celé země
odložil jsi božskou zář,
dej, ať z hrobu povstaneme
a uzmáme tvoji tvář.

2. „Po-vstal Kris-tus slavně z hro-bu!“ , an-děl že-nám zvě-sto-val,

pře-mo-hl náš hřích a zlo-bu, , ži-vot dal, živ o-pět vstal.

3. An-děl-skou zvěst o-známi-li , a-po-što-lé li-dem všem,

smrt a mu-ka podstoupi-li , ve svě-dec-tví sta-teč-ném.

4. Svě - tlo ví - ry o - za - řu - je, lás - ka du - ši za - hří - vá,

na - dě - je nás o - bla - žu - je, že i nám Bůh ži - vot dá.

5. Kris - tus lá - me pou - ta smr - ti, všech - no lás - kou ob - no - ví,

sil - nou ru - kou mocně zdr - tí, kru - té pe - kla o - ko - vy.

6. K ně-mu všech-no: Ot-če! vzdy - chá, on dá hoj - né mi - los - ti,

by nás ne - zhu - bi-la pý - cha, u - tvr - dí nás ve ctnos - ti.

7. Kris - te, k spá - se ce-lé ze - mě od - lo - žil jsi bož - skou zář,

dej, ať z hro - bu povstane - me, a u - zří - me tvo - ji tvář.